

စာသင်္ကြန် စာရေးဆရာ - Su Myat Aung

အင်မော်တယ်ဘိုင်းသမား

(ရှောင်းချန်)

(Chapter 166 - 180)

စာစဉ် - ၁၂

အင်မော်တယ်သိုင်းသမား
ဘာသာပြန်သူ-SuMyatAung
Chapter 166 to 180
အပိုင်း ၁၆၆

လျှို့ဝှက်ဆွေဖုန်းက ရှင်းပြသည်။

"ဒါက ရှော့ယန်နဲ့ ရှောင်မန်လေ၊ သူတို့က ငါ့အဖေ မိတ်ဆွေဟောင်းရဲ့ ကလေးတွေလို့ ပြောရမှာပဲ၊ သူတို့ ငါနဲ့အတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာ၊ ပြောရ မယ်ဆိုရင် သူတို့က ထူးခြားတဲ့အခြေအနေတစ်ခုကြောင့် သိုင်းဝိညာဉ်ကို မ ထုတ်ဖော်နိုင်ကြဘူး။"

"ဒါဆို သူတို့ ဘာသိုင်းကို လေ့ကျင့်နေတာလဲ၊ ငါ ဒါမျိုးကို တစ်ခါမှ မမြင် ခဲ့ဖူးဘူး။"

ရှောင်းချန်က မေးလိုက်သည်။

သိုင်းဝိညာဉ်မရှိဘဲ သိုင်းကိုလေ့ကျင့်နိုင်ခြင်းက ထူးခြားရပေမည်။ ဒါက လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်က ရှောင်းချန် တစ်ချိန်လုံးခန္ဓာကိုယ် လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့ ခြင်းနှင့် တူညီပေ၏။ လျှို့ဝှက်ဆွေဖုန်းက ပြောသည်။

"ဒါက သူတို့မိသားစုက ပေးခဲ့တဲ့မျိုးရိုးစဉ်ဆက်သိုင်းလေ၊ သူတို့ကို အထင်မသေးနဲ့နော်၊ သာမန်သိုင်းဆရာသခင်အဆင့်တွေတောင်မှ ရှော့ယန် ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး။"

ရှော့ယန်က ထိုအသံတွေကို ကြားသည့်အခါ လျင်မြန်စွာ လှည့်ကြည့်လာ

သည်။သူက စိတ်လှုပ်ရှားသွားပုံရကာ သတ္တုတုံးကြီးကို ဖယ်ခွာလျက် ပြေးလာသည်။

"အစ်ကိုဆွေဖုန်း ကျေးဇူးရှင်က အတွင်းဂိုဏ်းထဲကို ဝင်လာတာလား။"

ရှောင်းချန် မသက်မသာဖြစ်သွားကာ ပြောလိုက်၏။

"အဲဒီလောက်ကြီး အလေးအနက်ထားပါနဲ့၊ ဒါကကိစ္စငယ်လေးပဲ၊ ရှော့ယန် မင်း စိတ်ထဲထားဖို့မလိုပါဘူး၊ ငါ့ကို ယုံချန်လို့ပဲခေါ်ပါ၊ ပြီးတော့ ငါတို့ကလည်း အသက်အတူတူပဲလေ၊ ဒီလောက်အထိ တလေးတစားခေါ်ဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။"

ရှော့ယန်က ကျေးဇူးတင်စိတ်အပြည့်ဖြင့်ပြုံးသည်။ သူ၏ ရိုးသားသည့်မျက်နှာကအလေးအနက်ဖြစ်သွားကာ ပြော၏။

"မင်းက ရှောင်မန်နဲ့ငါ့ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့ဖူးတာပဲ၊ ဒါက သေးငယ်တဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ။"

လျှို့ဆွေဖုန်းက ဘေးဘက်မှ ပြုံးသည်။

"ယုံချန်ကို ငါ့အစ်မက တပည့်အဖြစ် လက်ခံလိုက်ပြီ၊ ဒီတော့ သူက အခုက စပြီး ချင်းယွန်တောင်ထိပ်မှာ နေတော့မှာ။"

ရှော့ယန်က ထိုစကားကို ကြားသည့်အခါ အလွန်အံ့ဩသွားပြီးပြောသည်။

"ဒီလိုဆိုမှတော့ ရှောင်မန်နဲ့ငါက သူ့ခြံဝန်းကို အပတ်တိုင်းရှင်းလင်းပေးမယ်၊ အနာဂါတ်မှာ သူ ဘာလိုလို ငါ သေချာပေါက် သူ့အမိန့်ကို နာခံမယ်။"

သူက ပြောပြီးသည်နှင့် ရှောင်မန်ကိုခေါ်ကာ သန့်ရှင်းရန်ဆိုပြီး ထွက်သွားသည်။ လျှို့ဆွေဖုန်းက သူ့ကို မတားလိုက်ပေ။ သူက ခါးသီးစွာပြုံး၏။

"ဒီကလေးနှစ်ယောက်ကတော့လေ သူတို့က ဘယ်တော့မှာ သာမန်လို မတွေးကြဘူး။"

သူတို့နှစ်ယောက်က ဆက်ပြီးတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်သွားကြသည်။
လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် အဆောက်အဦမြင့်များစွာကို မြင်ခဲ့သော်လည်း
အားလုံးက ပြောင်ရှင်းနေကာ မည်သူမျှ မရှိကြပေ။

နောက်ဆုံးတွင် လျှို့ဝှက်ဖုန်းက တောင်အလယ်နေရာလောက်တွင်ရှိသည့်
ကျောင်းဆောင်တစ်ခုထံသို့ ခေါ်သွားသည်။ ထိုနေရာတွင် တောအုပ်ငယ်
တစ်ခု ဝိုင်းရံနေပြီး အဆုံးမဲ့သည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ကျယ်ပြောလွန်း
လှသည့် အုံ့မှိုင်းနေသည့်မြင်ကွင်းကို မြင်ရသည်။ ရေစီးသံတွေကလည်း
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပြည့်နှက်နေ၏။

သည်ကျောင်းဆောင်က လေအေးတွေလည်း တိုက်ခတ်နေသေးသည်။
အချိန်အတန်ကြာ လျှောက်ပြီးသည့်နောက်တွင် ချွေးစေးတွေပင် ပြန်လာ
သေး၏။ ဒါက ထူးဆန်းလွန်းလှပေသည်။ သို့သော် လန်းဆန်းမှုကိုလည်း
ခံစားရသည်။

လျှို့ဝှက်ဖုန်းက ပြောသည်။

"မင်းအပေါ်ကို ဆက်တက်မယ်ဆိုရင် ချင်းယွန်တောင်ထိပ်ရဲ့ အရေးကြီးတဲ့
နေရာတွေကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်၊ စာကြည့်တိုက်နဲ့ ချင်းယွန်
ကျောင်းဆောင်ကလည်း အဲဒီမှာပဲရှိတယ်၊ အဓိကခန်းမကို စောင့်ကြပ်နေ
တဲ့သူက အမြဲရှိနေတော့၊ မင်း ကိစ္စမရှိရင် မသွားတာက အကောင်းဆုံးပဲ။"

"ဟုတ်သားပဲ ယဲ့ချန်၊ ငါ သိချင်နေတာ ရှိသေးတယ်၊ တောင်ထိပ် ၇ ခုမှာ
ဘာလို့ ချင်းယွန်တောင်ထိပ်ကို ရွေးခဲ့တာလဲ၊ မင်းရဲ့ပါရမီနဲ့ဆိုရင် အခြား
တောင်ထိပ်တွေကို သွားလို့ရတာက အသေအချာပဲလေ။"

ရှောင်းချန်က တွေးတောပြီးနောက် အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

"ငါ့ရဲ့အဓိကရည်ရွယ်ချက်က ဆေဘာခါးရဲ့သံစဉ်ကို သင်ယူဖို့ပဲ၊ အဓိက
အားဖြင့် ဆေဘာခါးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်အောင်လို့ပေါ့။"

"ခါးရဲ့အသံကို နားထောင်ပြီး ခါးနဲ့ဆက်သွယ်ချင်တာလား၊ ဒါဆိုရင်တော့ မင်း နေရာကောင်းကို ရောက်လာခဲ့တာပဲ၊ ဒီဆေဘာကျောင်းတော်တစ်ခု လုံးမှာ ငါ့အစ်မနဲ့လန်လျှို့ဆုတို့ကပဲ ဆေဘာခါးရဲ့အသံကို နားထောင်နိုင်ပြီး ဆက်သွယ်နိုင်စွမ်းရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒါက တိတိကျကျပြောလို့တော့ မရဘူး၊ ပါရမီနဲ့လည်း မဆိုင်သလို နားလည်သဘောပေါက်မှုနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး။"

လျှို့ဆွေဖုန်းက အနည်းငယ်အံ့ဩသွားမိပေသည်။ ရှောင်းချန် ရည်ရွယ်ချက်က ထိုသို့ဖြစ်နေမည်ဟု မထင်ထားမိပေ။

ရှောင်းချန်ကလည်း တွေးတောလိုက်မိ၏။ လျှို့ယွီယွဲ့၏မောင်ငယ် ဖြစ်သည့်အလျောက် သူ၏နားလည်သဘောပေါက်မှုက မြင့်မားနေရပေမည်။ သို့သော် ထိုသူကပင် မလွယ်ကူဟု ပြောလာသည့်အခါ ဒါက အလွန်ခက်ခဲလောက်ပေ၏။ ထို့ကြောင့် သူက မေးလိုက်သည်။

"ငါ ကြားတာတော့ ဒီလိုနည်းလမ်းက မွေးရာပါပါရမီနဲ့ ပတ်သက်နေတာဆို၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က မေးကတည်းက ဒီလိုစွမ်းအင်မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်မလာခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီလိုသင်ကြားဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။"

လျှို့ဆွေဖုန်း ခါးသီးစွာပြုံးလိုက်၏။

"ဒါက ပေါက်ကရတွေပါ၊ ငါ့အစ်မဆိုရင် မွေးကတည်းက ဒီလိုစွမ်းအင်မျိုးကို မပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူမ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့သလဲဆိုတာကို ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပေမယ့် သူမက ထူးထူးချွန်ချွန် လုပ်နိုင်ခဲ့တာတော့ သေချာတယ်။"

ရှောင်းချန် ကျေနပ်သွားသည်။ လျှို့ယွီယွဲ့၏ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်နိုင်ကတည်းက သူမက အလွန်ထူးချွန်မည်မှန်း သိထားပြီးဖြစ်သည်။ သူမက ကိုယ်တိုင်လေ့လာခဲ့ခြင်းဖြင့် စွမ်းအားကြီးမားသူဖြစ်လာလောက်သည်။

"ဒါပေမယ့် ခါးရဲ့အသံကို နားထောင်ပြီး ခါးနဲ့ဆက်သွယ်ဖို့ကတော့

သင်ကြားဖို့ ခက်ခဲလိမ့်မယ်၊ မင်းအနေနဲ့ ဒါကို အရမ်းကြီးအာရုံစိုက်ထား မယ်ဆိုရင် တစ်ဘဝလုံး မတတ်နိုင်တာမျိုးဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် စိတ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ထားပါ။ ဒီလမ်းကြောင်းကို မလိုက်နဲ့၊ အခြား လမ်းကြောင်းကို လိုက်ပြီး ဆော့ခါးကို ကျင့်ကြံရင်းနဲ့မှ တဖြည်းဖြည်း ချင်း သက်ရောက်မှု မြင့်မားလာတာကိုပဲအာရုံစိုက်ပါ။"

ရှောင်းချန် ပြုံးလိုက်သည်။ သူသည်လည်း ဒါကို နားလည်ပေ၏။ သူ ဒါ ကို အရမ်းလိုချင်နေလျှင် လောဘတွေက များလာပြီး လမ်းကြောင်းက ပျောက်သွားပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် သူက သစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့ပြီးလေပြီ။ ထို့ကြောင့် အနည်းဆုံး ကြိုးစားကြည့်သင့်ပေ၏။ အကယ်၍ ကြိုးစားသည့်တိုင်အောင် သက်ရောက်မှုမရှိလျှင်တော့ဖြင့် သူ အခြားတစ်နည်းတစ်ဖုံ ကြိုးစားရပေ တော့မည်။

ထို့နောက် လျှို့ဝှက်ဖုန်းက ရှောင်းချန်ကို သူ၏စံအိမ်သို့ ခေါ်သွား ပေးသည်။ ချင်းယွန်တောင်ထိပ်တွင် လူအနည်းငယ်သာ ရှိသဖြင့် ရှောင်း ချန်က ကျယ်ဝန်းသည့် ခြံဝန်းကြီးကိုရ၏။ ရှော့ယန်နှင့်ရှောင်မန်တို့က လည်း သူ့ကို ကူညီကာ ထိုနေရာကို ရှင်းလင်းပေးကြသည်။ လူတိုင်း ထွက် ခွာသွားသည့်အချိန်တွင် ဖုန်တွေက ကင်းစင်နေခဲ့ချေပြီ။ ညအချိန်ကို ရောက်နေပြီဖြစ်၏။

ရှောင်းချန်က အချိန်ဖြုန်းပြီး အနားယူရန်စိတ်ကူးမရှိပေ။ ထိုအခန်းထဲသို့ ရောက်လာသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် ကျင့်ကြံ၏။ ခရမ်းမိုးကြိုးနတ်ဘုရား ဆင့်ခေါ်ခြင်းက ဆက်တိုက်လှည့်ပတ်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသည့် ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များစွာက ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ မြူ ထုတွေအလား ဝရန်းသုန်းကား ဝင်ရောက်လာ၏။

"သိပ်သည်းလှတဲ့ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေပါလား။"

ရှောင်းချန် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သည်နေရာတွင်ရှိသည့်စွမ်းအင်က တောင်ခြေထက် နှစ်ဆခန့် များပြားသည်။ ကျွင်းမြစ်၊ ရေတံခွန်နောက်တွင် ကျင့်ကြံခဲ့ခြင်းထက်ပင် အလွန်များပြားနေသေး၏။

ထို့ကြောင့် အတွင်းဂိုဏ်းသို့ လူအများဝင်ချင်နေသည်မှာ အံ့ဩစရာမရှိ တော့ပေ။

ရှောင်းချန်က အစောပိုင်း သိုင်းမဟာဆရာသခင်အဆင့်သို့ ရောက် သည်မှာ မကြာသေးသည့်အတွက် ကျင့်ကြံခြင်းအုတ်မြစ်ကို ခိုင်မာအောင် လုပ်ရဦးပေမည်။

သူက ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေကို လှည့်ပတ်လျက် နောက်ဆုံးတွင် တန်ထျန်း ထံသို့ စွမ်းအင်တွေကို အလုံးအရင်းလိုက် ပို့လိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင်ရှိ သည့် မြေကြီးက စွမ်းအင်များဖြင့် မြင့်တက်လာခဲ့ရာမှ သေးငယ်လှသည့် မိုးပြာရောင်နဂါးလေးက ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ခုန်တက်လာကာ စွမ်းအင်တွေ အားလုံးကို စုပ်ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် အသန့်စင်ဆုံးအဆီအနှစ်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား၏။ မြစ် ရေပြင်က မြင့်သထက်မြင့်တက်လာသည်။ လှိုင်းလုံးတွေကလည်း လိမ့် တက်လာ၏။ ကြီးမားသည့် စွမ်းအင်အဆီအနှစ်တွေက ပြည့်နှက်လာသည့် အခါ သူ၏တန်ထျန်းက လျှံကျလာကာ အမျိုးမျိုးသော ကြားခံနယ်မြေထဲသို့ ဝင်ရောက်စီးဆင်းသွား၏။

ထိုအဆီအနှစ်က သန့်စင်ပြီးသားဖြစ်ကာ သူ၏ကြားခံနယ်မြေထဲသို့ ဝင် ရောက်သွားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အသွေးအသား၊ အရိုးစသည်ဖြင့် နေရာ အနှံ့ ဖြန့်ကျက်ကာ ရှောင်းချန်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ပို၍စွမ်းအားကြီးမားလာ စေသည်။ အဆီအနှစ်တွေ ကုန်ဆုံးသွားသည့်အချိန်တွင် ဝိညာဉ်စွမ်းအင်တွေ

က ပတ်ဝန်းကျင်မှ ထပ်မံစုပ်ယူခံရပြန်ကာ တန်ထျန်းထံသို့ ထပ်ရောက်သွားပြန်၏။ ထို့နောက်ဖြင့် တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် လှည့်ပတ်နေခဲ့သည်။

အချိန်တွေက အလွန်လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးနေခဲ့သည်။ ရှောင်းချန် မျက်လုံးပြန်ဖွင့်လိုက်သည့်အခါ နေအလင်းရောင် ထွက်ပေါ်နေခဲ့ချေပြီ။ သူ အလွန်လန်းဆန်းသည်ဟု ခံစားနေရ၏။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် အတောမသတ်နိုင်သည့် စွမ်းအားတွေက အပြည့်ရှိနေသည်ဟု ခံစားနေရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် တံခါးခေါက်သံကို ကြားလိုက်ရကာ လျှို့ယွီယွဲ့၏အသံက ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ငါ့ရဲ့တပည့်ငယ်လေး အိပ်နေတုန်းပဲလား၊ ထတော့ ထတော့ ထတော့ ထဖို့ အချိန်ကျနေပြီ။"

လျှို့ယွီယွဲ့က တံခါးဆက်ခေါက်ရန် ပြင်နေသည့်အချိန်တွင်ပင် တံခါးက ရုတ်တရက်ပွင့်သွားသည်။ ရှောင်းချန်၏ လန်းဆန်းနေသည့်မျက်နှာကို မြင်သည့်အခါ သူမက ပြော၏။

"တက်ကြွနေတယ်ပေါ့၊ မှတ်ထား၊ အနာဂါတ်မှာ ဒီလိုအချိန်တိုင်း နင် လေ့ကျင့်ရေးကွင်းကို လာရမယ်၊ နောက်ကျရင်တော့ နင် အပြစ်ပေးခံရမယ်၊ သွားစို့။"

ရှောင်းချန် ခေါင်းငြိမ်လိုက်သည်။

"မနက်စာ မစားရဘူးလား။"

"မစားတာ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်ရင် နင် အန်ထွက်မှာပဲ။"

လျှို့ယွီယွဲ့က ပြုံးနေသည်။

'ဒီလောက်အထိ အလေးအနက်ကြီးလား။'

ရှောင်းချန်၏ ခံစားချက်က မကောင်းတော့ပေ။ ထို့နောက် လျှို့ဝှက် ယွဲ့၏အနောက်မှ လိုက်ကာ လေ့ကျင့်ရေးကွင်းထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ လေ့ကျင့်ရေးကွင်းက အလွန်ကြီးမားကာ ကောင်းကင်တောင် ကျောက်တုံး တွေဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ နားနေဆောင်၏အမိုးခုံးက မီတာ ရာကျော် မြင့်မား၏။ ထိုနေရာတွင်ရပ်နေမည်ဆိုလျှင် သူက အလွန်သေးငယ်သည်ဟု ခံစားရလောက်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်က ကြီးမားထင်ရှားနေတော့မည် ဖြစ်သည်။

လေ့ကျင့်ရေးကွင်း၏ အလယ်ဗဟိုနေရာတွင် အမျိုးမျိုးသော အလေးတုံး ကြီးတွေကိုလည်း မြင်ရကာ လေ့ကျင့်ရေးပစ္စည်းတွေကိုလည်း မြင်ရသည်။ သို့ရာတွင် လေ့ကျင့်ရေးကွင်းက အလွန်ကြီးလွန်းနေသည့်အတွက် လျှို့ဝှက် ဆွေ ဖုန်း ဆေဘာခါးကို တစ်ယောက်တည်း လေ့ကျင့်နေသည့်တစ်နေရာ သာလျှင် ထင်ရှားနေသည်။ အခြားနေရာတွေအားလုံးက လစ်လပ်နေခဲ့၏။ လျှို့ဝှက်ဖုန်းက ရှောင်းချန်ကို မြင်သည့်အခါ ဖျော့တော့စွာပြီးကာ နှုတ်ဆက်သည်။

"အစ်မယွဲ့ယွဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဆေဘာသိုင်းများ လက်ဆင့်ကမ်းချင်တာ မရှိ ဘူးလား။"

ရှောင်းချန်က ပြောလိုက်သည်။ သူတို့ လေ့ကျင့်ရေးကွင်းထဲသို့ ရောက် သည်နှင့် ရှောင်းချန်က အလွန်လန်းဆန်းနေ၏။

လျှို့ဝှက်ယွဲ့က ဆူသည်။

"နင့်ရဲ့အုတ်မြစ်နဲ့နင်က သိုင်းကို သင်ချင်သေးတယ်ပေါ့၊ ကောင်းကင် အဆင့်သိုင်းကို မပြောနဲ့ မြေကမ္ဘာအဆင့်သိုင်းဆိုရင်တောင် နင် နားလည် မှာ မဟုတ်ဘူး။"

လျှို့ဝှက်ယွဲ့ သူ့ကို အထင်သေးသည်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် မဟုတ်

သည့်အတွက် ရှောင်းချန်က မည်သို့မျှ မခံစားရတော့ပေ။ သို့သော် မသက်
မသာခံစားရသည့်တိုင်အောင် ဖြေသိမ့်လိုက်ပေသည်။

'ဒါပေမယ့် ငါ့ကို အရမ်း ဉာဏ်နိမ့်သလို ပြောတာကတော့ မဟုတ်သေး
ဘူးနော်။'

လျှို့ယွီယွဲက ရှောင်းချန်၏အမူအရာကို မြင်သည့်အခါပြုံးသည်။
"နင် မကျေနပ်ရင် နင့်ရဲ့အစွမ်းထက်ဆုံး ဆေဘာသိုင်းကို ထုတ်လိုက်၊ ငါ
သိုင်းမဟာဆရာသခင်အဆင့်ထက်ကျော်တဲ့စွမ်းအားကို ထုတ်မသုံးဘူးလို့
အာမခံတယ်။"

ရှောင်းချန်က တွေးပြီး လျှို့ယွီယွဲ၏စွမ်းအားကို စမ်းသပ်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။ တိမ်ပြန်လာခြင်းခန်းမတွင် လျှို့ယွီယွဲနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်
တိုင်အောင် သူမက စွမ်းအားအပြည့်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။
